

Serra del Catllaràs

Vilada

Ubicació

Comarca: Berguedà
Lloc/Adreça: Sector nord-oest
Emplaçament A la confluència dels termes de Vilada, Castell de l'Areny, la Nou, la Pobla de Lillet i Gombren.

Coordenades:

Latitud: 42.13722
Longitud: 1.9311
UTM Est (X): 411666
UTM Nord (Y): 4665565

Classificació

Número de fitxa 08299 - 34
Àmbit: Patrimoni natural
Tipologia Zona d'interès
Estat de conservació Bo
Notes de conservació: L'estat de conservació és bo, però caldria controlar i delimitar el transit rodat, sobretot a les motocicletes, que causen importants erosions en els camins tradicionals. També seria convenient planificar i ordenar al màxim l'activitat silvícola, per tal que sigui compatible amb la seva conservació.

Protecció Legal
Tipus de protecció: Xarxa natura 2000
Europea – Atributs inspire: Natura 2000 – Àrea especial de conservació

Observacions protecció: PEIN, Llei 12/1985 i Decret 328/1992

Data aprovació: dt., 05/09/2006 - 12:00

Accés Fàcil

Ús actual: Social

Titularitat Privada

Titular: Propietaris diversos

Autoria de la fitxa Albert Rumbo Soler i Isaac Soca Torres / Martí Picas INSITU SL

Descripció

Es tracta d'un singular massís pre-pirinenc, situat a cavall entre el mantell del Pedraforca i el mantell de Vallfogona, a l'Alt Berguedà, i al sud de la Serra del Cadí-Moixeró. És un espai representatiu, geològicament, dels relleus calcaris mesozoics i eocens del Pre-pirineu oriental, si bé en algunes parts, són més abundants els sediments eocens i paleocens (gresos i conglomerats). Els vessants meridionals són força abruptes, mentre que els septentrionals són més suaus. La seva considerable amplitud altitudinal, en un espai relativament petit, permet enriquir la seva diversitat. L'espai és interessant en la seva estructura geomorfològica i per la presència d'alguns elements d'interès biològic. Els vessants de la serra i les seves valls internes presenten l'acció típica dels paisatges del Pre-pirineu: alzinar fragmentat, rouredes i pinedes. A les obagues també hi trobem fagedes amb sotabosc de boix, aquestes poc freqüents a l'Alt Berguedà. Tot i no ser un espai amb grans alçades, també compta amb prats i rasos culminals de caràcter subalpí. Hi destaca sobretot la presència de la flor de neu (*Leontopodium alpinum*), una espècie rara al país i protegida per la legislació a Catalunya. També hi són molt representades les comunitats rupícoles de mitja muntanya calcària, que són un conjunt d'espècies relictuals. La fauna de la Serra del Catllaràs constitueix una comunitat de transició entre els sistemes pirinencs i els més mediterranis, situats més al sud. Hom hi troba espècies ja al límit de les seves possibilitats, com el gall fer i la marta, tot i que conserva moltes espècies de gran interès com el cérvol. La Serra del Catllaràs ocupa un total de 5605 hectàrees, entre el Berguedà i el Ripollès, només 217 hectàrees afecten el terme de Vilada, concretament a la zona de Sobrepuny, Picamill i de la Creu de Roset.

Història

La Serra del Catllaràs ha estat sempre un espai completament lligat a l'activitat humana de la zona. La documentació dels segles X i XI ja ho deixa ben palès: camins, estrades, artigues, masos... En aquesta època el territori ja estava completament delimitat i qualsevol accident geogràfic quedava consignat a la documentació amb un topònim o l'altre. En aquest espai s'hi poden documentar molts llocs habitats. Durant la resta de l'època medieval i fins a l'actualitat l'activitat antròpica a la zona ha anat en augment i s'ha diversificat. A començaments del segle XX s'hi van portar a terme activitats mineres. Darrerament també és un lloc de lleure: escalades, rutes a peu, investigació... Però bàsicament manté el seu caràcter d'explotació forestal. El caràcter eminentment silvícola de l'espai fa que d'acord amb l'article 10 de la Llei 6/1988 forestal, dins del seu àmbit hi hagin de tenir prioritat la redacció de plans de producció forestal. Darrerament s'ha inclòs dins del Pla Especial d'Interès Natural. Des de 1985 també s'intenta promoure la inclusió de boscos mixtos amb la reintroducció de l'avet i per la protecció de moltes espècies florals (arts. 9 i 10, Llei 12/1985, d'espais naturals).

Bibliografia

VVAA. (2000): "El Catllaràs, una serra singular". L'Erol, núm. 67, hivern 2000. Pla d'Espais d'Interès Natural. Generalitat de Catalunya, Departament de Medi Ambient. Edició a cura de la Direcció General de Patrimoni Natural, 1996 (1ª ed.). Mapa-Guia Excursionista "Catllaràs-Picancel"; escala 1:25.000; editorial Alpina i Geoestel, edició 2007-2008. GENERALITAT (1996: 151).

